

ප්‍රචණ්ඩ

උපේක්ෂා සේනානායකගේ කටු ඔටුනු යහ නිර්වර්ණ

නවකතා දෙකක්. දෙකම වසර පහකට උඩ දී ශ්‍රී ලංකාවේ දී ලියන ලදි. නව කතා දෙකට ම පොදු ලක්ෂණයක් ඇත. දෙකේ ම කතා නායක කාන්තාවක වීම ය. කාන්තාවකට කාන්තාවකගේ සිතූම් පැතුම් නොහොත් වේදනා වඩා හොඳින් අවබෝධ කිරීමටත්, ඉදිරිපත් කිරීමටත් හැකියාවක් ඇත.

කටු ඔටුනු:

සරසවි දිවියේ දී පෙමෙන් බැඳී විවාහ වූ යොහාන් සහ නිර්මලා දූ වරුන් දෙදෙනකු ඇති යුවලකි. නීතිඥයකු හා මහාචාර්යවරයකු ද වන සැමියා බිරියගේ රැකියාව ගැන කැමැත්තක් නැත. නිර්මලා පියාගේ අඩි පාරේ ගමන් ගත් රස්සාවට ඇබ්බැහි වූවකි. එඩිතර පුවත්පත් කලා වේදිනියක ලෙසින් නමක් ලද්දකි. එඩිතරකම සමග එල්ලවන තර්ජන හා කරදර නිසා ය, ඇගේ සැමියා රස්සාව අත්හරින්නැ යි ඇයට කියන්නේ.

දෙදෙනා වෙන් වන්නේ මේ මත හඳෙය නිසා ය. වෙන්ව වාසය කරනත් එකිනෙකා කෙරෙහි වූ ආදරය තවමත් නොසිඳී ඇත. ඔවුන්ගේ දියණියන් දෙදෙනා මව සමග ය. එහෙත් පියා සමග සබඳතාව පවත්වාගෙන යාමට ඔවුහු සමත් වෙති.

බාල වයස්කාරියන් කොටු කරගෙන කරන ගණිකා ව්‍යාපාරයක් හෙළි කිරීමට සිය

කතුවරයාගේ ද අනුදැනුම ඇතිව නිර්මලා ක්‍රියා කරයි. එල්ල වන තර්ජන නිසා පසුබට නොවෙයි. එසේ යොදා ගනු ලැබූ දැරියක ඉදිරිපත් කරමින් මන්ත්‍රී බිරිඳකට පැවරීමට මං පාදා දුන්නේ නිර්මලා ය. ඇගේ සාක්කිය දුන් පසුව පිට රට යාමට ද කතුවරයා සමත් විය.

මන්ත්‍රීවරයා මැතිවරණයෙන් ද පරාද වෙයි. බිරිය හා පුතා සිරගත වන්නේ ය. ඔහුගේ මැරවරයකු අතින් නිර්මලා ඝාතනයට ලක් වන්නේ සැමියා සමග නැවත එක්වීමට සිත සිතා කතා කරමින් සිටියදී ය.

නිර්වර්ණ:

මෙහිදී ඇත්තේ සරසවි පෙම්බැඳුමකින් පසු එක්වූ යුවලකි. යුවල කීවාට කතාව පටන් ගන්නා විට තරුණ සැමියා මිය ගොස් ඇත. බිරිය ඔහු ගැන සිතමින් තමාගේ පුතා රැක බලා ගන්නී ය.

සමීර සමග විවාහ වූ සංඛි ව්‍යාපාරයක හවුල්කාරියක වශයෙන් කාර්ය බහුල ජීවිතයක් ගත කරන්නී ය. ඇගේ හවුල්කරු වන නඳුන් සහ චිත්‍ර ශිල්පියෙකු වූ ඇරවින්ද ද ඇගේ සරසවි සගයෝ ය.

භාණ්ඩ අපනයනය කිරීමේ සාර්ථක ආයතනයක් වූ ඒ වාණිජ සමාගමේ අධිපති වූයේ නඳුන් ඔහුගේ තීරණ නිවැරදිව ගැනීමට ඉමහත් රුකුලක් වූයේ සංඛි ය. ඔහු කරන වැරදි කෙළින් ම පෙන්වා දී

නිවැරදි කිරීමට දැනුමක් හා ශක්තියක් ද සංඛිට තිබුණේ ය. ඇය නොමැතිව සමාගමේ කටයුතු අඩපණ වන බව ද හඳුන්ව වැටහිණි,

නඳුන්ගේ භාර්යාව මාධවී ද සරසවියේ ඔවුන් සමග උගත්තකි. රූප ලාවණ්‍ය වෙත ඇදී ගිය මාධවී කලක් ඒ හදාරනු වස් ප්‍රංශයේ නිව්යා ය. සංඛි ආපසු ඇවිත් සුපුරුදු කටයුතුවල නිරත වූ ඇය කොතෙක් හෝ සම්ලිංගික පැත්තට බර වුණු මිතුරියකගේ ඇසුර නිසා ඒ මගට පිවිසියා ය. තමාගේ වෙන්වීම පැහැදිලි කර දීමට ඇය සංඛි සොයාගෙන ආව ද වැඩක් නොවී ය. ඇගේ තත්වය හෝ වියට පසුබිම වටහා ගන්නට කෙනෙක් නැත. හඳුන් ඇය දික්කසාද කරන්නට අධිකරණයේ පිහිට පතයි. සංඛි ද ඔහුට සහාය වන්නී ය.

නඳුන් සහ ඇරවින්ද යන දෙදෙනාගෙන් ම සංඛිට විවෘත යෝජනා ඉදිරිපත් වන්නේ තත්වය මෙසේ තිබියදී ය. තමාට සමීර අමතක කොට තවත් කෙනකු සමග සිටින්නට බැරි බව ඇය කී විට, ඇරවින්ද එය තේරුම් ගෙන පසු බසින්නේ අසීරක් නොදක්වා ය. නඳුන්ට එසේ කිරීම අපහසු ය. ඔහුගේ ආකල්පය සංඛිට වදයක් බවට පත් වෙයි. ඔහුට කැමැත්ත දීමෙන් පසුව පවා ඇයට මේ අසහනකාරී වර්ගාව අල්ලන්නේ නැත. ඇය දරුවා සමග රට යන්නට තීරණය කරයි. ඇයට ඒ සඳහා පිහිට වන්නට ඇගේ අක්කා එංගලන්තයේ ඇත,

උපේක්ෂාගේ චීර වරියන් දෙදෙනාම එඩිතර වර්ත බව කිව යුතුය. එඩිතරකම ප්‍රකාශ වන්නේ දෙයාකාරයකට ය. එක් අතකින් නිර්මලා මුහුණ දෙන තත්වය සංඛිගේ ගැටලුවට වඩා දරුණු වූවකි. අනෙක් අතට සංඛි නිර්මලාට වඩා සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පා ගැලවීමේ මගක් සොයා යන්නෙකි.

මේ කතා දෙකම කියවන මට මතක් වන්නේ ශ්‍රී ලාංකීය කාන්තාවන් තුන් දෙනෙකි. මා හඳුනන කාන්තාව ඉතෝකා සතනාංගනී ය. ඇය "සුළං කිරිල්ලි" කියන චිත්‍රපටයේ වර්තයට සමාන බව සුමිත්‍රා රාහුබද්ධ "කන්දක් හේමා" නව කතාව මගින් කියන්න තැත් කරයි. සුමිත්‍රා රාජකරුණානායක මෙරට සිංහල නව කතාකරුවන් අතරේ ඒ හා සමාන නුවුවත් ගැහැණියකගේ කතාව

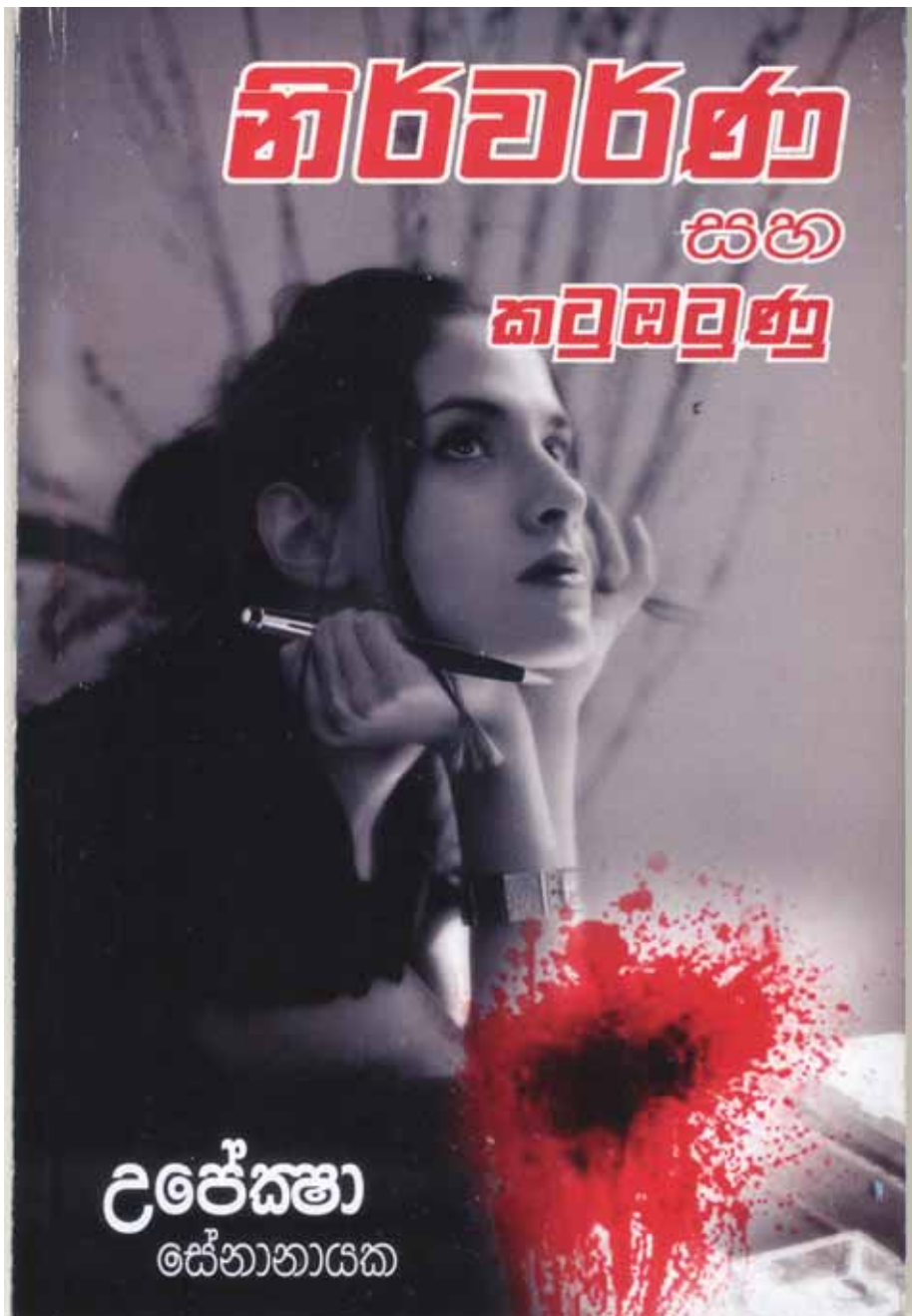
කියන එකම නව කතාව හේමමාලා හේරත් ලියූ "උත්තරා" ය. මෙහි වාසය කරන සජීවී වර්තයක් ඇසුරෙන් ලියන ලද ඒ නවකතාව ගැන කතා කිරීමට වරට-මෙරට දෙකින් ම සමහර විචාරකයෝ පසුබට වූ බව මම දනිමි. ඒ සුමිත්‍රා සහ සුමේත්‍රා ලියූ පොත්වලට දොස් පැවරූ හේතුව නිසා නම් නොවේ.

මෙහි මා උත්තරා ගැන සඳහන් කරන්නේ වෙනත් අදහසක් ඉදිරිපත් කරනු පිණිස ය. අප අතරේ වාසය කරන ගැහැනුන් හා මිනිසුන් ඇසුරෙන් අප දැන් සිටින සමාජය පසුබිම් කොටගත් පුවත් සිය නිර්මාණ සඳහා වස්තු කොට ගතහොත් අගේ යයි කියන්නට ය.

විනිතා තලේරත්න ලියූ "සයුරින් එනා" මෙල්බර්න් වාසී තරුණියකු සිය දිවි භානි කරගත් පුවත ඇසුරෙන් ය. සමත් දිසානායක, පාලිත ගනේවත්ත සහ ජගත් විදිරිසිංහ ලියූ සමහර නව කතාවක මෙරට සිදු වීම් හා වර්ත පවා ඉඳහිට දකින්නට ඇත.

කෙටි කතා මේ අතින් නව කතාවන්ට වඩා ඉදිරියට ගොස් ඇත. පී. පියසේන (පට්ටිආරච්චි) ලියූ 'රටකින් එනා' එකතුවට මෙරට තරුණ ජීවිතය සහ අසල්වැසි සබඳතා ද වස්තු කොට ගත් කෙටි කතා ඇතුළත් වෙයි. පාලිත ගනේවත්ත ලියූ 'ලේ ගුරු සුවඳ' එබඳු කෙටි කතා දෙක තුනක් සහිත ය. දැනට නිහඬව සිටින ප්‍රමිතා රෝහිනී ලියූ 'හිරුට මුවාවෙන්' සංග්‍රහයේ එන කෙටි කතාවල මෙරට වසන උදවිය මුහුණ දෙන ගැටලු දැක්වෙයි. පියසේන පට්ටිආරච්චි ද දැඩි නිහඬ ය. ඒ දෙදෙනා ම ඒ අතින් සැලකිය යුතු හැකියාවක් පළකළ බව ද කිව යුතු ය.

උපේක්ෂාගේ කතා දෙකෙහි දක්නට ඇති විශරණ දොස් උපුටා නොදක්වන්නට මා තීරණය කළේ අද දවසේ ඇය ලියන සිංහල බොහෝ ලේඛකයන් අභිබවා යාමට සමත් හෙයිනි. ඇය ඉදිරියට තැබූ පියවර දිගු ගමනක මුල වනු ඇතැයි සිතමි.

ඩී. ඩී. කුරුප්පු